

בס"ד. משיחת ש"פ נשא*, י"א סיון, ה'שי"ת.

בלתי מוגה

א. כאשר בני ישראל היו במדבר (לאחרי יציאת מצרים) נתן להם הקב"ה כל צרכיהם — הן ברוחניות והן בגשמיות — מן המוכן: לחם מן השמים (שלא הי' בו פסולת¹), מים מבארה של מרים, וענני הכבוד שהיו מכבסים ומגהצים את מלבושיהם². וטעם הדבר — לפי שיציאתם ממצרים למדבר היתה מתוך מס"נ, "שלא אמרו היאך נצא למדבר בלא צדה, אלא האמינו והלכו .. לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה"³.

אבל כיום, לדאבונו, כשבאים ליהודי ומבקשים ממנו ליתן לצדקה, למשל, עושה מיד "חשבונות": לכל לראש עליו לדאוג לעצמו, ואם יתן עתה לצדקה, יחסר לו עבור הוצאותיו בשנה הבאה, וכן צריך לדאוג שיהי' לו מה להשאיר לבניו לאחרי מאה ועשרים שנה... ובכלל — טוען הוא — כסף שהרווחתי בעמל וזיעת אפים, אתן למישהו אחר לצדקה?! ... ובנוגע לצרכי העניים — טענתו — הקב"ה שעשאם עניים, צריך לדאוג להם⁴, וכיו"ב.

צריכים לידע ולזכור, כאמור, שכאשר מקיימים רצונו של הקב"ה ללא חשבונות, אזי דואג הקב"ה לכל הצרכים, הן ברוחניות והן בגשמיות.

ב. דובר אודות הענין ד"אדם מועד לעולם .. בין ער בין ישן"⁵.
ובהמשך הענין סיפר:

כ"ק מו"ח אדמו"ר הי' נוהג לפעמים להתוועד בשבת עם בני ביתו. פעם אחת שאל את בתו הצעירה — בהיותה ילדה קטנה בת חמש שנים לערך — האם היא יודעת שביום השבת צריכים להיות כל הענינים כאופן של קדושה, "כי קודש היא", "שבת גו' קדש לה"⁶, והשיבה, שבודאי יודעת היא שיום השבת הוא קודש לה', ומרגישה זאת באכילה

(* בעת ה"אויפרופעניש" של החתן הת' לב, יו"ד.

קלמן קאטלאָוויץ. (4) ראה ב"ב יו"ד, רע"א.

(1) יומא עה, ב. (5) ב"ק כו, סע"א — במשנה. וראה

(2) פרש"י עקב ח, ד. המשך תער"ב ח"א ע' צא.

(3) פרש"י בא יב, לט. וראה פרש"י האזינו (6) תשא לא, יד-טו.

ושתי' דסעודות השבת, אבל, בעת השינה — ולהיותה ילדה קטנה צריכה היא לנוח גם באמצע היום — אינה יכולה לחשוב שיום השבת הוא קודש לה'.

האמת היא, אבל, שגם בעת השינה צ"ל ניכר ונרגש קדושת השבת, כאמור, שאדם מועד לעולם בין ער בין ישן.

ג. דובר אודות מ"ש בשיחת חג השבועות תש"ט: "אויף וואָס וואַרט מען, מען איז דאָך מעכב די גאולה".

ד. דובר אודות ימי התשלומין דחג השבועות — כמו שאדמו"ר הזקן כותב בסידורו⁸ שאין אומרים תחנון עד י"ב סיון ועד בכלל — שבשבוע שלאחרי שבועות יכולים לתקן ולהשלים מה שהחסירו כו'.

(7) יום ב' דחג השבועות תש"ט סי"ט — (245). ולאח"ז בסה"ש תש"ט ע' 331. קונטרס חג השבועות שנה זו (סה"מ תש"י ע' 8) לפני "למנצח גו' יענך".